

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120296124
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6120296124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Š. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie sumy 3.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 19. júla 2021, č.k. 32Csp/80/2020-141, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 25.06.2019 do zaplatenia, titulom neuhradenej časti istiny nesplateného spotrebiteľského úveru. Žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2014 pôvodný veriteľ Slovenská D., S..D.. dohodol so žalovanou poskytnutie úveru vo výške 13.000 eur, ktorý mala vrátiť v 120 splátkach po 186,57 eura mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá ako fixná do splatnosti vo výške 10,90 % ku dňu uzavretia Zmluvy. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.07.2024. Splátkový úver bol sčasti určený na vyplatenie predchádzajúceho úveru žalovanej od veriteľa. Nesporné medzi stranami bolo, že žalovaná úver vyčerpala v rozsahu 13.000 eur, uhradila naňho sumu 6.182,39 eura, pričom neuhradená ostala istina v sume minimálne 6.817,61 eura, z ktorej žalobca požaduje úhradu 3.000 eur. Z listu "Výzva" zo dňa 02.03.2018 adresovaného žalovanej zistil, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.996,76 eura do 15 dní od doručenia výzvy. Súčasne ju upozornil na jeho oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak nebude dlžná suma uhradená. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.04.2018 vyplýva, že pôvodný oznámil žalovanej, že dňa 03.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy o úvere, a to z dôvodu porušenia povinností žalovanej podľa bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, pričom na žalobcu bola predmetná pohľadávka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019. Takto ustálený skutkový stav posúdil prvoinštančný súd po právnej stránke podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, 9, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), d), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného zákonníka, ako aj § 92 od. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

2. Poukázal na to, že v prvom rade sa v konaní zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne vecne legitímovaný, pretože medzi pôvodným veriteľom Slovenská D.Ľ., S..D.. a žalobcom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej zo Zmluvy o úvere na žalobcu. Súčasne pôvodný veriteľ ako banka pred postúpením pohľadávky splnil podmienky platného postúpenia upravené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a preto postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo platné. Keďže žalovaná nepoprela žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu, považoval za nesporné, že žalovaná uzavrela s veriteľom dňa 07.07.2014 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej veriteľ poskytol úver vo výške 13.000 eur a žalovaná sa zaviazala ho splatiť v 120 mesačných splátkach. Žalovaná predmetný úver nesplácala riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy o úvere nesplnila. Veriteľ preto úver oznámením zo dňa 04.04.2018 predčasne zosplatnil, a to po tom, čo v súlade s ust. § 53 od. 9 Občianskeho zákonníka žalovanú písomne vyzval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť úver predčasne zosplatniť. Žalobca uviedol, že žalovanej bol úver poskytnutý vo výške 13.000 eur a žalovaná zaplatila sumu 6.182,39 eura, čo súd vzhľadom na nepopretie týchto skutkových tvrdení zo strany žalovanej považoval za nesporné. Veriteľ a žalovaná teda platne uzavreli Zmluvu o úvere, čím medzi nimi vznikol právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale aj podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže veriteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Keďže je dlh žalovanej z platne uzavretej Zmluvy o úvere splatný a žalovaná ho napriek viacerým výzvam neuhradila, nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru podľa Zmluvy o úvere je daný tak, ako si ho žalobca uplatnil. Vzhľadom na to, že žalobca si žalobou uplatňuje len nárok na zaplatenie iba časti istiny podľa Zmluvy o úvere, súd sa z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal otázkou nároku žalobcu na úroky, poplatky či odplatu podľa Zmluvy o úvere a zaviazal žalovanú na úhradu požadovanej časti istiny poskytnutého úveru. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s vrátením dlhu podľa uzavretej Zmluvy o úvere, žalobcovi vzniklo právo požadovať tiež úroky z omeškania, a to v zákonom stanovenej výške, t.j. v sadzbe úrokov o päť percentuálnych bodov vyššej ako je úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania 05.04.2018. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania v zákonnej výške, avšak až od účinnosti postúpenia pohľadávky 25.06.2019, a preto mu súd toto právo priznal tak, ako si ho uplatnil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní poukázala na to, že úver, ktorý si zobrala zo D. D., S..D.. splácala až do doby, kým nenastúpila na materskú dovolenku a nedostala sa do finančnej tiesne. Uviedla, že jej bývalý partner ju psychicky aj fyzicky týral, za čo bol aj právoplatne odsúdený a mala existenčné problémy, ktoré sa jej darí zvládať a chce svoje pohľadávky z minulosti splácať. Nakoľko je samoživiteľkou s maloletou trojročnou dcérou, žiadala umožniť dlh splácať v mesačných splátkach vo výške 100 eur. Iné skutočnosti v odvolaní neuviedla a spolu s odvolaním nepredložila žiadne listiny.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti ani nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali ním uplatnený nárok, a preto zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a stotožňuje sa s napadnutým rozsudkom.

5. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., viazaný odvolacími dôvodmi, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. V prvom rade sa žiadal pre úplnosť poukázať na to, že v preskúmvanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca, ako právny nástupca po pôvodnom veriteľovi D. D., S..D., ktorý na neho zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 postúpil pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o úvere, domáhal zaplatenia časti nesplatennej istiny úveru vo výške 3.000 eur s príslušenstvom. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým

záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci boli splnené zákonné podmienky pre vyhovie podanej žalobe.

7. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na to, že bola obeťou týrania, mala existenčné problémy a snaží sa svoje dlhy z minulosti splácať, pričom je samoživiteľkou starajúcou sa maloletú dcéru vo veku troch rokov, odvolací súd uvádza, že ak sú tvrdenia žalovanej pravdivé, je to síce poľutovaniahodné, avšak tieto okolnosti nie sú z hľadiska existencie dlhu uplatneného v tomto konaní významné, keď nepriaznivá situácia na strane žalovanej nespôsobuje zánik dlhu a nemá za následok ani zmenu termínu splatnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že z žalobca sa v tomto konaní nedomáha zaplatenia úrokov z úveru ani poplatkov a navyše aj z nevrátenej istiny úveru uplatňuje iba časť vo výške 3.000 eur. Rovnako však nebolo možné na okolnosti tvrdené žalovanou prihliadnúť ani z hľadiska poskytnutia možnosti žalovanej splatiť dlh v splátkach, ktoré v odvolaní navrhovala. Žalovaná totiž nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a tak ani na preukázanie osobitných okolností, pre ktoré by bolo na mieste povoliť splatenie dlhu v primeraných splátkach, a preto o povolení splátok nebolo možné ani len uvažovať. Odvolací súd v tejto súvislosti prihliadol aj na skutočnosť, že napriek deklarovanej ochote dlh postupne splácať, žalovaná doposiaľ z dlžnej sumy uplatnenej podanou žalobou dobrovoľne neuhradila ani len časť, podľa svojich schopností a možností.

8. Súd prvej inštancie teda správne vychádzal z toho, že v danej veci sú splnené všetky predpoklady pre vyhovie podanej žalobe, pričom na základe podaného odvolania nebolo možné napadnutý rozsudok zmeniť tak, ako to žiadala žalovaná, teda povoliť splatenie dlžnej sumy v splátkach. Preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).